Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Sfântului Duh

Mai înainte de revărsatul zorilor Mă aşez cărare cu binecuvântare peste cei ce se pornesc pe cale spre izvorul Meu de cuvânt şi spre grădinile binecuvântării Mele din zilele acestea, căci în ziua aceasta Mă fac hrană dulce de cuvânt şi Duh Sfânt pogor prin graiul Meu, care se face cale a Mea spre om, şi mângâierea Mea că pot grăi cu cei ce cred venirii Mele la ei în vremea aceasta a Mea cu ei.

Sunt Fiul Tatălui Savaot şi al mamei Fecioară, sunt Domnul Iisus Hristos şi Îmi vestesc numele când vin ca să cuvintez. Îmbrăţişare sfântă şi dulce între Mine şi voi să fie ziua aceasta de praznic sfânt! Slavă iubirii voastre cea pentru Mine, vouă, celor ce umpleţi golul Duhului Meu în ziua aceasta mare ca în cer, nu ca pe pământ zi, căci zilele omului sunt pământeşti ca şi el, dar cu Mine zilele lui petrecute sunt ca în cer, când el se dă Mie ca să fie el al Meu pe pământ, iar Eu al lui să fiu, iubire pentru iubire să fim.

O, cum să nu vă cuprind în cuvântul îmbrăţişării, pe voi, cei ce veniţi după Mine la izvor cu atâta dor! E mare taina grădinilor Mele de aici şi poporul Meu aşezat slujitorul Meu aici, unde Tatăl Mi-a hărăzit în zilele acestea sălăşluire cu oamenii pe pământ! O, e mare minune să Mă iubească omul aşa cum este voia Mea, cu lepădare de sine, ca nu cumva să Mă părăsească apoi pentru sine iarăşi, dar iată, fiecare simte că are nevoie de iubire de la Dumnezeu, de bunătate, de daruri, de bucurie. O, am şi Eu nevoie de iubire de la om, dar iubirea lui nu seamănă cu a Mea, căci ea cere, ea nu se dăruieşte aşa cum lucrează iubirea Mea spre om.

Pe cei ce Mă iubiţi după voia Mea, între cei ce veniţi la întâlnire cu Mine aici, pe toţi vă cuprind în cuvântul îmbrăţişării, iar pentru iubirea din voi vă fericesc şi vă cuprind. Privesc apoi şi pe cei ce vin cu bucurie şi cu dor, dar puţini în iubire după voia Mea, după aşteptarea Mea, şi îi cuprind pe ei în duhul răbdării Mele, aşteptând de la ei fericirea Mea.

O, glasul Meu peste tine se dă ţie mângâiere, ţara Mea de venire, acum, după două mii de ani de la Tatăl la om! Toată românimea să ştie şi să audă că Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi deschid braţele s-o cuprind în ziua aceasta de Duh Sfânt.

O, românime, care ai auzit şi care încă n-ai auzit de glasul Meu cel de azi, coborât în mijlocul tău, la ce le foloseşte celor ce în numărul tău spun că nu sunt Eu şi că ar fi diavolul sau că e omul acest cuvânt ceresc de tată? La ce le-a folosit celor ce n-au crezut pe Dumnezeu prin martorii Săi în vreme? O, nu le este de folos, ci de pagubă şi acum, şi în vecii, căci omul îşi agoniseşte dureri prin nepăsarea lui de Dumnezeu şi nu-i nimeni cu adevărat care să-i facă lui bine, care să-l păstorească pe el cu iubire, nu cu plată, şi ca să-l înveţe pe el credinţa şi faptele ei.

Nu-Mi găsesc plăcerea şi odihna în locaşurile de închinare unde se adună lume de pe lume, cu slujitori plini de duhul lumii, nu-Mi găsesc plăcerea nici Eu, nici sfinţii Mei lângă cei ce-şi fac plăcerea slavei lor trecătoare în locaşurile de închinare, şi încă mai fac locaşuri peste locaşuri ca să-şi tragă ei câştig pe urma turmei nepăstorită şi neîngrijită la rana ei.

O, cerbicea voastră se arată tare pentru glasul cuvântului Meu, cu care Eu suflu în auzul vostru în zilele acestea ca să Mă auziţi şi voi. V-am spus că nu vă iau nimic, că nu vă cer nimic decât să credeţi că Eu sunt, şi să vă plătesc credinţa, măi fiilor. O, iată unde-Mi răcoresc arşiţa Duhului Meu şi dorul Meu după om. Voi însă vă ţineţi mari şi nu daţi să faceţi pogorământ înaintea glasului Meu, care cheamă păstorind şi lucrând om nou din om, locaş al împărăţiei Mele pe pământ aşa cum este ea, căci omul nu ştie s-o facă şi să fie ea, căci el este altfel, ştie altceva decât ştiu Eu.

Vă cuprind şi pe voi în îmbrăţişarea Mea din ziua aceasta de praznic sfânt, căci am să vă aduc plecăciune ca să vă mulţumesc că aţi scos din obezi pe unsul Meu cel dintre voi, şi vă voi

plăti aceasta, căci sunt Cel Drept. Acum şapte zile am fost martor cu tot cerul de sfinţi şi de îngeri când voi aţi ridicat durerea cea de la voi de peste inima celui ce mult a răbdat îngenuncheat de voi pentru numele Meu, pentru că a iubit el slava cuvântului Meu cel din zilele acestea peste pământ, şi pe care Eu prin servii Mei v-o aduc spre cunoaştere, căci Eu, Domnul, Mă slăvesc în cuvânt în mijlocul neamului român, de mai bine de cincizeci de ani lucrând lucrarea naşterii din nou a lumii, precum este scris să vin şi să împlinesc. Mă aplec cu recunoştinţă că aţi ascultat vrând-nevrând şi aţi scos de sub piatră pe unsul Meu cel dintre voi şi l-aţi lăsat să meargă şi să aducă rod viu, biserică iubitoare de Dumnezeu şi veghe sfântă peste ea, aşa cum Duhul Meu l-a dăruit pe el. O, Eu l-am uns, cu cuvântul Meu l-am uns şi l-am ridicat să-Mi fie Mie martor dintre voi al tainei Mele de azi în mijlocul neamului român, taină înfricoşătoare şi pentru îngeri, taina cuvântului Meu cel de peste cincizeci de ani pe vatra acestui neam, ca să înnoiesc lumea la glasul Meu peste vii şi peste morţi. O, Eu l-am uns pe acesta cu tot cerul de sfinţi, care aşteaptă, căci ceilalţi dintre voi de peste biserică vă ungeţi unii pe alţii după cum vă vine placul şi voia şi nu după dreptatea Mea. S-a zvonit numaidecât că s-a făcut semn pe cer în vremea aşezării lui peste cetatea lui de păstorire, dar semnul este el, este acest fiu iubitor de Dumnezeu, pătruns de dor şi de durere pentru cei ce dau să se piardă neavând salvatori ai mântuirii lor. O, Eu nu M-am supărat pe el dacă s-a întors cu spatele la cuvântul Meu, pe care l-a iubit şi l-a urmat, dar M-am supărat adânc de la cei care l-au pedepsit pe el pentru numele Meu pentru că a crezut că Dumnezeu lucrează prin această lucrare de înnoire şi de iertare şi de iubire a Sa pentru păcătoşi. Nimic şi nimeni n-ar fi suferit în biserica acestui neam dacă acest cuvânt ar fi ridicat spre slava Mea pe mulţi, căci adevărata slavă este cea din cer, nu cea de pe pământ, iar cuvântul Meu este slavă cerească peste pământ şi peste om. O, la ce vă foloseşte vouă să spuneţi că nu este Domnul şi că ar fi diavolul sau că e omul acest cuvânt mare de tată? Dacă v-ar aduce vreun folos n-aţi avea păcat, fiilor, dar vă aduce pagubă, şi prin voi la mulţi, tată. V-am rugat atâta de frumos să fiţi primitori, să fiţi credincioşi, şi v-am spus că nu vă iau, că nu vă cer nimic, ci doar vă dau iubirea şi mângâierea Mea, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care ia din ale Mele şi împarte, aşa cum Eu am promis dacă Eu M-am dus la Tatăl. Mă aplec şi vă mulţumesc pentru că Mi-aţi şters lacrima de la voi şi aţi dat martorului Meu cel dintre voi lucrul apostoliei rodnice pentru cer, căci el era îngropat în nelucrare şi stătea sub obroc înţelepciunea Mea din el, care poate lumina pe mulţi, precum este scris. Dau să vă fac bine vouă în necazuri şi în tristeţi, dar iubirea cere iubire, tată. Fiecare are nevoie de iubire de la Dumnezeu, de bunătate, de ajutor. O, am şi Eu dor de iubire de la om, dar iubirea lui nu seamănă cu a Mea, căci ea cere, ea nu se dăruieşte aşa cum lucrează iubirea Mea spre om. O, fiţi cu veghe sfântă pentru ceea ce vă spun, căci vă spun că între voi sunt mulţi care iubesc şi cred mersul Meu cel de azi dinspre Tatăl spre om, căci grăiesc aproape cu omul şi Mă dau fără de măsură la cei mici şi la cei mari pe pământ, şi Mă dau. O, fiţi destoinici ca să pricepeţi Duhul lui Dumnezeu în acest cuvânt cu istorie lungă pe vatra acestui neam şi cu mărturii tari şi cu popor mărturisitor, care umblă înaintea Mea după voia Mea. Iată, am stat cu voi la masă de cuvânt, aici, în mijlocul poporului cuvântului Meu şi a celor care s-au adunat la glasul Meu din ziua aceasta de praznic de Duh Sfânt, că iată, cinez cu cei ce Mă iubesc şi Mă dau vouă cu cina Mea, din masa Mea de cuvânt, căci Eu sunt trup şi cuvânt pe masa poporului Meu cel credincios venirii Mele de azi cuvânt pe pământ, iar cetatea aceasta se cheamă: *„acolo este Domnul“*. Iată, înţelepciunea se cumpără şi ea. Cu ce se cumpără? Cu credinţă, fiilor. Mă sălăşluiesc cu ea în cei cu duhul umilit, în care am loc doar Eu, şi de unde Mă împart aşa cum în toate vremile am lucrat, şi mergea omul credincios, de la rege şi până la slugă, şi întreba pe Domnul despre cele ce erau sau se făceau. Aşa cum merge omul la prăvălii ca să cumpere cele de trebuinţă, tot aşa este şi cu înţelepciunea cea de sus, care nu poate locui în cei supuşi păcatului, şi care se dă în lături unde este fărădelegea sau viclenia sau necurăţenia inimii. O, aplecaţi-vă şi învăţaţi de la Mine aceasta, că iată cum Mă aplec Eu vouă ca să vă dau pildă, ca să vă dau învăţătură şi înţelepciune în dar. Multă învăţătură trebuie din cer

acum, căci vremea e cu cădere şi e cu lepădare de credinţă şi de părinţi, iar cei ce voiţi să vă aplecaţi sub povaţa Mea cerească, luaţi şi folosiţi-vă, fiilor, căci bine vă va fi şi bine veţi împărţi dacă veţi lua, iar dacă veţi rămâne reci şi necredincioşi, de plata acestora veţi da, căci aşa este scris. Amin.

O, e praznic de Duh Sfânt, şi bisericeşte Eu dau tuturor povaţă cerească, şi sunt Arhiereul Cel Mare şi grăiesc în zi de praznic cu toată românimea şi-i dau ei cuvântul Duhului Sfânt, cuvânt cu putere în el, aşa cum lucram şi acum două mii de ani cu duhul mărturiei. Pecetea darului Duhului Sfânt o pun peste cei ce Mă iubesc după adevăr cu duhul, cu trupul şi cu sufletul lor şi le dau puterea să creadă şi să poată cu Dumnezeu pentru cele sfinte ale Sale cu ei. Dar mai ales în ziua aceasta de praznic sfânt cuprind în cuvântul îmbrăţişării pe cei adunaţi aici, lângă izvorul Meu de cuvânt, mângâind ei Duhul Meu îndurerat după om.

Vă povăţuiesc, fiilor, să fiţi împlinitori mântuirii peste voi, căci povaţă pentru aceasta este multă din cer acum peste voi, numai să deschideţi bine auzul şi să auziţi şi să împliniţi. Fiţi mari cu ascultarea şi învăţaţi din izvorul Meu de cuvânt cum să luaţi din el peste voi şi cum să vă folosiţi de el. O, să nu veniţi în zadar, fiilor, ci să Mă împliniţi în voi apoi, iar câţi nu pricepeţi aceasta, întrebaţi pe cei ce vă împart de la Mine şi veţi şti apoi cum să vă fie paşii spre cer, paşii voştri cu Mine, iubire pentru iubire, fiilor.

Iată, taină vă spun vouă iar şi iar: nu-Mi găsesc plăcerea şi odihna nicăieri ca aici, unde Eu am ales să poposesc acum cuvânt şi să împart omului putere pentru voia Mea în el. Peste tot este amestecată voia omului, iar omul piere din lipsă de înţelepciune şi nu vine să ia de la locul în care Eu o sălăşluiesc pe ea. Fiţi credincioşi şi daţi ascultare Domnului, căci omul este neputincios pentru om. Nu uitaţi povaţa Mea pentru post şi pentru rugăciune cu post, ca să se împlinească lucrările Mele pe pământ prin cei ascultători. Voi, cei ce veniţi cu dor de cer şi de mântuire ca să luaţi povaţă, înteţiţi ascultarea de Dumnezeu şi de părinţii sfinţi. Postiţi cele trei zile de post din săptămână şi fiţi cu rugăciunea pe inimă şi pe buze! Luni, miercuri şi vineri să vă fie zile de iubire cu jertfă şi cu mântuire, şi împrunciţi-vă viaţa, fiilor, căci pentru aceştia este sortită mântuirea şi împărăţia cerurilor în ei! Puneţi-vă acoperământ cuvios peste trupurile voastre şi fiţi sfinţi, căci fiii veacului acesta se însoară şi se mărită, dar voi pregătiţi-vă pentru veacul ce vine, tată, căci timp nu mai este, căci s-a sfârşit şi se sfârşeşte, că aşa este scris! Opriţi-vă de la păcat şi de la tot ce-i place diavolului în om şi de la om, căci păcatul se pedepseşte şi trebuie înlăturat! Uitaţi-vă la fiii veacului acesta, uitaţi-vă că femeia e mai dezbrăcată decât bărbatul şi nu se teme să facă voia diavolului împotriva voii lui Dumnezeu în om! O, nu vă fie ruşine cu voia Mea în voi! Îndrăzniţi şi sfinţiţi-vă viaţa şi mult vă va ferici povaţa Mea împlinită în voi! Luaţi înţelepciunea cea de sus şi nu vă bucuraţi să mâncaţi carne, căci carne nu va mai fi, fiindcă Eu voiesc să dau omului mâna şi să-l scol din moarte şi din păcat, iar cel ce nu voieşte, rămâne de Mine, rămâne rob păcatului, iar păcatul este moarte, căci aşa este scris. Păziţi şi trăiţi zilele de sărbătoare, dar vai, e mult de când mai-marii bisericii au clătinat de la locul lor sărbătorile sfinţilor şi nu se tem să le calce, şi nu se tem să calce peste străbuni şi peste învăţătura lăsată peste biserică, iar Eu, Domnul, am tot strigat la ei şi se fac că nu Mă aud, şi Mă doare în cer, şi Mă doare pe pământ şi nu găsesc alin, şi din pricini ca aceasta şi altele tot aşa, vine mânia lui Dumnezeu peste cei neascultători, şi suferă omul şi sufăr şi Eu de suferinţa lui, că am iubire şi am milă ca un Dumnezeu.

O, iar şi iar vă chem la viaţă cu iubire pentru Mine în voi, căci Eu vă sunt Mântuitor şi vindecător de păcate şi de suferinţă de la păcate, iar voi luaţi iubirea Mea în voi şi biruiţi lumea şi trupul, dar fiţi cu veghe, căci duşmanii voştri vor fi chiar casnicii voştri, căci Eu aşa am spus. Voi însă iubiţi pe Dumnezeu, căci şi El vă iubeşte, iar Eu, Fiul Său, Mi-am pus viaţa pentru voi. O, de veţi vrea şi Mă veţi asculta, veniţi şi întrebaţi pe fiii cuvântului Meu cum cer Eu în vremea aceasta viaţă în om şi veţi putea ca şi ei apoi să urmaţi pe calea Mea şi să luaţi plată scumpă, plata iubirii de Dumnezeu. Amin.

O, ţineţi cu multă iscusinţă la dragostea dintre voi, câţi sunteţi adunaţi, trei, patru sau mai mulţi laolaltă pentru numele Meu, pentru viaţa Mea cu voi, că fără dragoste omul face altceva, dar dragostea se arată, fiilor, şi apoi se încearcă. Nu cârtiţi, nu descurajaţi, nu primiţi aceşti duşmani, ci luaţi înţelepciune de la locul ei ori de câte ori trebuie ea peste voi şi între voi, dar nu uitaţi, o, nu uitaţi cuvântul Meu, care vă roagă să-l ascultaţi, fiilor! Duhul umilinţei va fi cel care vă va da vouă pe Domnul în voi Stăpân şi Învăţător şi pildă vouă, celor ce veţi voi să ascultaţi aşa. Amin.

O, e Duhul Sfânt în măreaţă sărbătoare în grădinile Mele cu tine, poporul Meu. Oştirea cerească deasupra veghează şi se hrăneşte din cuvântul Meu din mijlocul tău, iar tu eşti împărţitor celor ce vin din cer şi de pe pământ şi-Mi slăvesc numele şi lucrarea, fiule. Iată, tot vin inimi proaspete şi privesc slava Mea cu tine şi se umplu de căldura Duhului Meu din mijlocul tău. Eu, Domnul, le dau lor putere să se facă şi ei fii ai lui Dumnezeu şi să nu rămână în numărul fiilor oamenilor, căci fiii veacului acesta mănâncă şi beau, se însoară şi se mărită şi nu trec din trup în duh, ci rămân trup, şi tot aşa se şi sfârşesc.

Duhul Meu Se alină cu duh de sărbătoare dulce a Mea cu voi, fiilor, şi cu toţi cei adunaţi acum la praznic de Duh Sfânt. O, cum să nu cuprind în duhul îmbrăţişării pe cei ce vin la izvor cu dor în inimi? E mare taina Mea în aceste grădini, unde Tatăl Mi-a hărăzit în zilele acestea sălăşluire între oameni pe pământ.

Glasul Meu cheamă la mângâiere de Duh Sfânt toată românimea, tot fiul român de peste tot pământul şi toţi să audă că Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi desfac braţele şi-i cuprind în ziua aceasta de Duh Sfânt, Duhul Sfânt Mângâietorul. O, iată unde-Mi răcoresc arşiţa Duhului şi a dorului Meu după om!

Las pacea Mea peste voi, las mâna Mea peste creştetul vostru şi dau să vă adun în staulul iubirii de Dumnezeu. Eu vin curând, şi iată, vin şi tot vin, şi curând, curând cuprind în slava Mea cerul şi pământul şi se va arăta cer nou şi pământ nou, căci Duhul Sfânt Mângâietorul aşa grăieşte prin Scripturi şi aşa se va împlini. Amin.

Binecuvântată şi măreaţă să fie această zi de praznic sfânt când Eu, Domnul, cuprind cu îmbrăţişare de cuvânt tot fiul român de peste tot şi-i dau de sprijin Duhul Meu, pe Duhul Sfânt Mângâietorul şi Călăuzitorul, Duhul Care mângâie, arătându-i omului calea. Amin, amin, amin.

30 mai/12 iunie 2011